

[Ole Bjørn Kraft.]

kommunistiske fremtrængen, er en kamp for frihed, på samme måde som kampen mod nazismen var en kamp for friheden. Vi må ikke i vort folk glemme, at denne frihed er trådt under fode, og at der er trusler om, at endnu flere skal miste deres frihed.

Må jeg til slut sige, at det konservative folkepartis gruppe er helt enig i, at skønt denne sag om enhedskommandoen kunne ordnes administrativt, er det godt, også over for den danske befolkning, at folketinget giver sin klare og utvetydige tilslutning til de beslutninger, som regeringen har truffet på dette område. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det foreliggende dagsordensforslag, der godkender enhedskommandoen.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Per Federspiel var lidt utilfreds med, at jeg havde brugt vendingen „når vi nu engang skal leve sammen med tyskerne her i Europa.“ Jeg kan i den anledning gøre opmærksom på, at jeg udtrykkeligt i mit indlæg vendte mig imod generalisationer over for den tyske nation så vel som over for andre nationer, men jeg mener at have ret til, og jeg mener, det er rigtigt at drage frem, at netop når der etableres militært samarbejde med Vesttyskland, er det vigtigt — og det tror jeg i øvrigt ikke jeg er uenig med det ærede medlem hr. Per Federspiel om — at tyske styrker ikke kommer til at optræde under egen kommando, et princip, som jeg også ved er anerkendt af Den tyske Forbundsrepublik ved integrering af tyske tropper med allierede styrker i Vesteuropa.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg er naturligvis helt enig i, at der ikke skal ske mytedannelser, men oprigtig talt, det forekommer mig, at det var det ærede medlem, der var ved at føre ind på de veje. Jeg har ikke sagt, og det er ikke på noget tidspunkt sagt fra nogen side i det radikale venstre, at de ting, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft henviste til, er noget, der er opstillet som betingelser fra radikal side. Jeg har sagt, at det var en væsentlig ting for os ved vor stillingtagen til spørgsmålet om enheds-

kommando, at der ikke skete nogen ændring i disse forhold. Jeg har ikke nævnt, at der har været rejst krav om atombevæbning; jeg har sagt, at for os var det også afgørende, at der på disse punkter ikke skete ændringer. Jeg mener, det var rigtigt netop at fremhæve disse ting på baggrund af, at der indtil for ikke så forfærdelig længe siden var røster i Tyskland fremme om atombevæbning af tyske styrker. Jeg mener at have lov til at sige, at efter præsident Kennedys udtalelse til Izvestia er dette spørgsmål langt mindre aktuelt, end det har været tidligere, om det nogen sinde har været det.

Lad mig for en ordens skyld føje til, hvad jeg allerede sagde i mit første indlæg, at fra vor side er det absolut et ønske, at der ikke sker nogen atombevæbning af tyske styrker.

Så har jeg et par bemærkninger at gøre endnu, væsentligst til det ærede medlem hr. O. Mathiasen, som i sit indlæg frakendte mit parti enhver indflydelse. Det ærede medlem hr. Iver Poulsen tillagde os en kolossal stor betydning og ønskede under ingen omstændigheder noget samarbejde med os. Jeg kan sige, det er gensidigt. Men jeg skal lade de to udtalelser stå over for hinanden. Jeg har derimod et par andre bemærkninger, jeg gerne vil gøre i anledning af, hvad det ærede medlem hr. O. Mathiasen sagde.

Det ærede medlem talte jo, som han udtrykte sig, ind ad vinduerne til mit parti. Det ærede medlem undskyldte delvis, at han gjorde det; det behøver han ikke at undskylde, og det ærede medlem mente, at han havde en ganske særlig baggrund herfor, fordi det ærede medlem var udgået, som han udtrykte sig, fra den radikale ungdomsbewægelse, og så gik det ærede medlem til et stærkt angreb og en voldsom kritik af mit parti. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med denne kritik, men jeg tror, der er et par ting, som jeg må have lov til at klare netop i denne sag, selv om det måske ligger lidt borte fra det egentlige emne: fælleskommandoen, ikke mindst på baggrund af det, det ærede medlem hr. O. Mathiasen drog frem.

Det, jeg ønsker at pointere, er dette, at det radikale venstre ikke er noget pacifistisk